

G PRESIDÈNCIA
O ILLES BALEARS
I GABINET PRESIDÈNCIA
B
/

DISCURS DIA DE LES ILLES BALEARS 2021

Presidenta del Govern de les Illes Balears

Amigues, amics, ciutadans i ciutadanes,

Bon vespre i gràcies per ser aquí en una data tan especial.

Fa un any, sota aquestes mateixes columnes monumentals, trobàvem en tots els premiats el talent que ens havia de projectar al futur.

Enaltíem la consciència col·lectiva que ens impulsava cap a unes illes més justes.

Reafirmàvem el compromís amb unes Balears més verdes, més netes, capaces de continuar florint sobre la seva naturalesa, sobre segles de cultura en mestissatge permanent, sobre el patrimoni de la seva llengua pròpia, la seva creativitat i la seva sensibilitat.

Fa un any, miràvem cap al futur amb la confiança de conèixer el potencial i la capacitat del poble emprenedor, solidari i cosmopolita que som, el mateix que va alçar aquesta Llotja per obrir-nos encara més a la Mediterrània que ens agermana i al món que estimam.

Un any després, patim.

Avui patim.

Miram enrere i veim totes les cicatrius d'un any de pèrdues irreparables. Un any en què un virus ha segat les vides de 722 persones de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i ens ha unit a tots en el condol i en la lluita contra la malaltia.

Avui, després d'aquest any terrible, temem que el demà sigui pitjor, que l'horitzó continuï sent de foscor.

Avui veim els nostres projectes i negocis amenaçats.

Patim per les nostres ocupacions, per les oportunitats perdudes, per la salut i el benestar de la nostra gent.

Avui, en aquest dia que habitualment és de celebració, mesuram la distància que ens separa.

Acumulam el cansament de molts mesos de lluita contra un virus cruel, que mata sense negociar, que qüestiona les nostres llibertats i drets, les nostres il·lusions i somnis.

Un virus terrible que no ens vencerà.

Perquè també avui, quan el càstig de la desesperança es mostra com un gran enemic, avui, enmig del temor i l'amenaça, triam la valentia i la perseverança.

Avui deim que ja n'hi ha prou.

Deim que d'aquesta en sortirem.

Deim que aquest talent que ahir ens enorgullia continua sent avui la nostra millor vacuna.

Deim que la capacitat, la visió i la tenacitat que varen edificar aquesta Llotja continuen en nosaltres i tombaran el virus les vegades que faci falta.

Deim que els nostres projectes tornaran a obrir camí. Que no serà el virus qui decideixi.

Que sabem superar-nos i recuperar-nos de qualsevol cop, fins i tot d'una pandèmia que ens ha posat al límit, que ens ha fet errar i aixecar-nos.

Deim que podem fallar, però mai no podem defallir.

Que hem crescut amb les nostres equivocacions i avui som millors.

Que sabem que les mascaretes ens limiten, però hem après a somriure i transmetre calidesa amb la mirada.

Avui som aquí per dir units que les nostres il·lusions i els nostres somnis es faran realitat.

Que no renunciarem a la prosperitat, la llibertat i la vida.

Avui, aquí i ara, en aquesta cita anual que ens reconnecta amb els nostres avantpassats i ens compromet per sempre amb els qui vendran, deim que vencerem la pitjor pandèmia.

Que ho farem aviat i aixecarem el vol.

Ho farem esperonats per tots els premiats d'avui, un dia en què els premiats sou tots i totes.

Perquè en aquest any, si alguna cosa ha quedat clara, és que tots som importants, tots podem marcar la diferència.

Amb un gest solidari.

Oferint la mà a la gran quantitat de persones que la necessiten en aquests temps durs.

Fent costat als nostres veïnats i amics.

Mantenint-nos fermes.

Sé que duim mesos d'esforç acumulat que afecten tothom. Però aquesta crisi ens ha ensenyat que som capaços d'aconseguir tot el que ens proposam.

Traient forces d'on no n'hi ha.

Plantant cara a l'adversitat.

Demostrant que en aquestes illes sabem fer feina plegats, com hem fet cercant sempre solucions consensuades en tots els àmbits. Amb consells insulars i ajuntaments. Amb patronals i sindicats, empreses i treballadors. Sectors i partits. Plataformes i associacions. Aliant-nos sempre amb un objectiu: el benestar de tothom, el bé comú.

Sumant sempre, conscients que la derrota del virus només l'aconsegurem amb esforç i coneixement, ciència i resistència, guiats per treballadors essencials de tots els àmbits, als quals no ens cansarem mai d'aplaudir ni d'agrair la seva dedicació extraordinària.

Començant pels qui lluiten per cada vida. Pels sanitaris que frenau el virus amb la vostra pròpia suor, amb les vostres mans i coneixements.

Hem perdut moltes vides, però n'heu salvat tantes que la societat d'aquestes illes mai no podrà agrair-vos la feina que feis. Estau demostrant cada dia el valor de la sanitat pública.

La vostra dedicació exemplar fa que ja ningú no qüestioni la importància dels serveis públics.

Avui, tots i totes, crec que sense excepció, sabem que aquesta societat ha de continuar millorant un sistema de benestar que arribi a tothom, que tengui cura de tots nosaltres cada dia.

Per això, en aquest dia en què celebrem la nostra història i deim ben alt que sortirem d'aquesta crisi, només puc, en nom de tot el Govern i crec que en nom de tots els ciutadans i totes les ciutadanes de les Illes Balears, donar-vos una vegada més les gràcies.

Gràcies. Infinites gràcies.

Avui ploram els que han mort, però també agraïm les vides que heu salvat.

Expressam un agraïment que hem d'estendre al conjunt de la societat, perquè la malaltia es cura als hospitals i als centres de salut, però s'atura als carrers, a cada casa i a cada negoci.

S'atura amb l'esforç de cada ciutadà i cada ciutadana de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, que mai no han d'oblidar que només el seu esforç, el seu compromís, la seva resistència i l'ànim de protegir els més vulnerables, explica que aquestes illes figurin entre els territoris amb una mortalitat del virus més baixa.

Tots podem marcar la diferència, deia, i tenc molt clar que ho estau fent.

Per convèncer-nos que vencerem el virus, només hem de mirar al nostre costat. Hi trobarem sempre un altre ciutadà d'aquestes illes disposat a ajudar-nos, a tirar endavant.

Els trobam a les escoles, als instituts i a la Universitat, on han donat una lliçó d'exemplaritat cada dia d'aquest curs atípic, en què els nostres docents i alumnes s'han compromès amb el futur, i han deixat clar que aquesta societat no accepta viure sense educació. Sense educació no hi ha res. En plena pandèmia han demostrat que aquestes illes tenen el futur assegurat.

Un futur de valors. Avui honoram també els treballadors i usuaris de les nostres residències, que simbolitzen a la perfecció el que som com a poble.

Si hi ha una reflexió que m'ha animat durant aquest any de dies tan durs i setmanes tan llargues és que aquesta societat ha estat disposada a aturar-se, a congelar els seus somnis i projectes, per intentar protegir la vida de la nostra gent gran, que hem posat per damunt de qualsevol altra consideració.

Hem perdut molts éssers estimats i els plorarem sempre, però ens en sortirem, amb la certesa que l'ànima col·lectiva d'aquests illes està fortament arrelada en l'ètica.

L'ètica per protegir-nos els uns als altres. L'ètica per fer feina vençant la por, com han fet milers de professionals, empreses i sectors essencials, als quals avui retem homenatge.

Ens varen alimentar i proveir quan ens vàrem haver de tancar a ca nostra, i varen demostrar que el nostre camp i la nostra mar continuen sent font de riquesa i de progrés.

Varen fer possible l'adaptació d'una indústria que ha après a fer gels i mascaretes mentre ha mantingut la producció de productes imprescindibles.

Ens varen informar i ens varen acompanyar durant un any en què el periodisme de qualitat ha estat clau per aturar el virus i allunyar la mentida i la confusió.

Varen mantenir vius el transport, la neteja, la logística, les botigues i els serveis de comunicació.

Varen alimentar cada dia la flama de la cultura i el coneixement, i es varen sobreposar a un any de privacions, un any sense espectacles i, massa vegades, sense espectadors. Un any en el qual, malgrat el patiment, mai no va faltar creativitat ni talent.

Els nostres treballadors essencials també varen garantir que els serveis socials estiguessin sempre a l'abast de la gran quantitat de ciutadans i ciutadanes que els han necessitat en moments tan durs i exigents com els que encara vivim.

Igual que varen recórrer els nostres carrers i places, dia rere dia, per coordinar la capacitat de cada força i cos de seguretat i assegurar l'eficàcia de les mesures contra el virus.

De la mateixa manera que varen redoblar esforços per tramitar en un temps rècord, des de la gestió pública i des de la privada, les ajudes, els ERTO i els diferents mecanismes de suport activats per tirar endavant.

Ells i elles varen sostenir els mecanismes clau que fan que aquesta societat hagi resistit en tot moment.

I avui, a tots ells, a totes elles, els donam les gràcies una vegada més.

Els treballadors i treballadores essencials i les empreses que ens han mantingut dempeus són el múscul d'aquesta societat resistent i tenaç.

Una societat solidària que avui també honora els seus voluntaris i voluntàries, centenars de persones que, en plena pandèmia, varen vèncer la por i varen posar les seves mans, energies i idees al servei de la cohesió social.

Tots i totes heu demostrat que el millor que som és la nostra suma.

Per això, avui tenim més clar que mai que som un poble fort.

Un poble que ha après tres grans lliçons.

Primer, que el pla traçat abans de la pandèmia ens impulsava cap a una societat que avui encara volem. Una societat més igualitària i justa, una economia amb ocupació de més qualitat i un model de creixement més respectuós amb el medi ambient. Això ha de continuar sent el que ens mogui, el que ens permeti avançar-nos a un canvi climàtic que ja tenim aquí i a l'amenaça de les crisis socials i econòmiques que vendran.

Segon, que la societat cohesionada que crèiem que teníem després d'haver superat la crisi anterior era més fràgil del que pensàvem: és cert que el cop ha estat més fort que mai, però també ho és que ha provocat que tornin a aflorar amb rapidesa la pobresa i la desigualtat. És l'evidència que hem de reforçar l'estat del benestar; redoblar l'aposta per la formació i l'ocupació de qualitat, i aprofundir en una economia més redistributiva i més justa.

I tercer, la pandèmia revela com mai les mancances estructurals que patim des de fa massa dècades, com l'excessiva dependència d'un sol sector econòmic o el retard acumulat en matèria de tecnologia, recerca i innovació.

La mateixa pandèmia ofereix la solució: ha provocat una resposta europea sense precedents, que ens proporciona la major oportunitat de la nostra història de convertir els fons europeus

en el catalitzador de la diversificació, la modernització, i la transició cap a aquesta societat més sostenible, igualitària i cohesionada de la qual us parlava.

Ho he dit moltes vegades i ho pens més que mai després d'un any tan dur, potser el més ombrívol que hem viscut: el futur és a les nostres mans.

Ho veim en la nostra reacció com a poble. Ho veig en tots vosaltres.

Perquè tots i totes enviau cada dia un missatge clar: el virus pot colpejar-nos i fer-nos patir, pot robar-nos vides i llàgrimes, pot amenaçar els nostres projectes i posar en dubte les nostres il·lusions, però no podrà amb tots nosaltres, no podrà imposar-se, no podrà evitar que l'any vinent, quan tornem aquí i mirem enrere, puguem dir que junts vàrem vèncer el coronavirus.

Que junts hem derrotat la malaltia i la desesperança.

Que junts reprenem el camí del progrés, la llibertat i la justícia.

Moltes gràcies.

I feliç Dia de les Illes Balears.